

РЕШЕНИЕ

№ 3188

гр. София, 15.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 23.04.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8135** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Б. – гражданка на У., чрез адв. М. срещу Заповед №О-19186/2016-12-07 на Председателя на Държавната агенция за българите в чужбина /Д./, с която ѝ е отказано издаването на удостоверение за български произход.

Според жалбата заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и в противоречие с целта на закона. Бабата на жалбоподателката по майчина линия А. И. З. по националност е българка, за което е приложено Удостоверение на раждане сериен номер I-ЖД № 514256/23.03.2017г. на К. (А.) И. К., с приложен легализиран превод и пълно извлечение от държавния регистър на актовете за гражданско състояние, относно запис на акт за граждански брак № 00017847142/29.03.2017г., издаден на К. (А.) И. З. (моминско - К.), с приложен легализиран превод и копие от документ за самоличност на бабата на жалбоподателката.

Бабата на жалбоподателката е [дата на раждане] в [населено място] (О.), Б. район, О. област, У.. Моминската ѝ фамилия е К.. През 1971г. тя е сключила брак и е приела фамилно име - З., като оттогава живее в [населено място]. През 2009г. бабата се е развела. Поради семейни проблеми, нейните документи са били унищожени от дядото на жалбоподателката по време на развода им. Именно по тази причина, с цел набавяне на допълнителни документи за доказване на българския ѝ произход е подадено

заявление за издаване на дубликат на удостоверението ѝ за раждане в О. районен отдел „Държавна регистрация на актовете за гражданско състояние“, Главното териториално управление на правосъдието в О. област. От там по служебен път заявлението е било насочено в съответната институция по месторождение на бабата - Б. районен отдел на „Държавна регистрация на актовете за гражданско състояние“. В края на м. март 2017г. документът, отново по служебен път, бил получен в О. районен отдел. При преиздаване на документи в регистъра е била открита и коригирана техническа грешка във фамилията на бабата, изразяваща се в размяна на две букви в изписването - К. и К., което е отразено в представеното извлечение от държавния регистър. В Пълното извлечение от държавния регистър на актовете за гражданско състояние, наред с всички данни, касаещи бабата, е посочена нейната националност, а именно, че тя е българка.

С представените от жалбоподателката в Д. гореизброени документи, тя е изпълнила условието на чл. 2 от Закона за българите, живеещи извън Република Б..

В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адвокат, който представя пълномощно и поддържа жалбата. Претендира присъждане на направените разноски за адвокат и държавна такса в размер на 810 лева.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за българите в чужбина, чрез юрисконсулт Ю. пледира за отхвърляне на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Видно от отбелязването в заповедта, тя е връчена на 31.05.2017г., но върху жалбата до съда, подадена чрез Д. липсва датата, на която е постъпила в деловодството на Агенцията, поради което жалбата следва да се приеме за подадена в срок.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Със заявление, подадено на 07.11.2016г. Е. Л. Б. е поискала от Държавната агенция за българите в чужбина издаване на удостоверение за български произход. В оспорената заповед не са посочени документите, които е представила, посочен е само акт за раждане №1/1998г., без да става ясно името на лицето, за което се тонася.

Направено е заключение, че въз основа на приложените документи Е. Б. не доказва своя български произход, тъй като приложените документи съдържат противоречиви данни. Не може да бъде направен безспорен и категоричен извод, според изложените мотиви на заповедта, че заявителката е българка, живееща извън РБългария по смисъла на чл.2 от ЗБЖИРБ и лице от български произход по смисъла на §2, т.1 от ДР на Закона за българското гражданство (ЗБГ).

С горните лаконични мотиви на основание чл.59, ал.1 от АПК във вр. с чл.2 и 3 от ЗБЖИРБ и чл.14, ал.3 от Правилника за Държавната агенция за българите в чужбина е отказано издаване на удостоверение за български произход на Е. Л. Б..

Съгласно чл.14, ал.3 на приложения по делото и цитиран в заповедта Правилник за дейността на Д., Председателят на Агенцията се произнася със заповед за издаване на удостоверение за български произход, въз основа на представеното становище, когато поне един от възходящите на заявителя е българин. Когато това обстоятелство не е доказано или са налице други пречки за издаване на удостоверение, той постановява със заповед мотивиран отказ.

Понятието "лице от български произход" е дефинирано в т.1 на § 2 от ДР на ЗБГ,

съгласно която това е лице, на което поне единият възходящ е българин. Съдебната практика е установила тълкуване на това определение в още по-широк смисъл, че този възходящ може не само да е българин, но и български гражданин. Понятието "българин", с оглед конституционната уредба на основните начала в държавата, не може да се тълкува с оглед неговото етническо съдържание, а с оглед правното му съдържание - правната и политическата връзка между едно лице и държавата Република Б., т. е. българското гражданство (така се посочва в Решение № 11634 от 04.11.2015 г. по адм. д. № 3888/2015 г., III отд. на Вас, в същия смисъл е и Определение № 14535 от 03.12.2014 г., постановено по адм. д. № 12221/2014 г.). Категоричен аргумент е и текстът на чл. 8 от Закона за българското гражданство, който обвързва произхода от родител български гражданин със автоматично придобиване на българско гражданство за детето, независимо от етническа принадлежност и народност. Продължение на тази държавна политика е възможността, предвидена от законодателя в чл.15, ал.1, т.1 от ЗБГ лице, което не е български гражданин да може да придобие българско гражданство по натурализация, без да са налице условията по чл. 12, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 6 ако отговаря на изискването да е от български произход.

На първо място, в конкретния случай постановената заповед за отказ е немотивирана. Не е посочено от административния орган какви противоречиви данни и в кои представени от заявителката документи се съдържат, за да може съдът да извърши проверка за законосъобразност на издадения административен акт. Акт за раждане 1/1998г. по преписката се открива на лист 50 с превод на български език на лист 48, според който Е. Л. Б. е [дата на раждане] в [населено място], район О., област О. У., за което в книгата за регистрация на актовете за раждане на 13. 01.1998г. има запис под №01. Родители са Л. Б. Б. – гражданин на У., националност не е посочена и А. В. Б. – гражданка на У., националност не е посочена. В този документ съдът не констатира противоречия.

Следващият приложен по преписката документ е нахолящото се на лист 53 с превод на лист 51 удостоверение за граждански брак между бащата Л. Б. Б. и майката на жалбоподателката А. В. З., който брак е сключен на 19.07.1997г., като фамилното име на майката след брака е Б.. И в този документ не се наблюдават противоречия с останалите данни по преписката.

На последно място на лист 56, с превод на лист 54 по преписката е приложено Удостоверение за раждане, издадено на 04.10.1976г. на А. В. З. - майка на заявителката, [дата на раждане] в О.. Родители на А. В. З. са В. Т. З. с посочена националност украинец и А. И. З. с посочена националност българка. На лист 57 административният орган е представил Експертна справка №83/2016г., изготвена от вещо лице Е. М., според която Свидетелството за раждане серия II – ЖД №299401 (това на А. В. З.) е на оригинална бланка, но има извършени подправки по химичен начин. В Експертната справка не са описани извършените подправки, оригинал на документа не е представен, от приложеното копие съдът може да установи само допълнителна черта върху буквата „б“ в името З. А. И.. Не се констатира от копието наличие на подправка на националността на последната, а именно „българка“.

На лист 70 с превод на лист 68 се отрива свидетелство за раждане на К. И. К., [дата на раждане] в [населено място], Б. район, О. област, У. с родители И. Г. К. и Н. Д. К.. В съответствие с е представеното на лист 75 с превод на лист 71 се открива пълно

извлечение от държавния регистър на актовете за гражданско състояние, относно запис на акт за граждански брак на К. И. К., [дата на раждане] в [населено място], която на 15.04.1971г. е сключила граждански брак с В. Т. З.. Националност на К. И.: българка. На 16.03.2017г. е вписана промяна в регистъра, като името преди брака К. е променено на К.. Представен е и украинският паспорт на бабата К. И. З., данните от който съвпадат с другите документи.

При извършения подробен анализ на представените по делото документи от заявителката и проследяване на съответствието на данните за бабата, за която във три отделни документа е посочено, че е с българска националност, съдът намира за неоснователен изводът на административния орган, че Е. Б. не доказва своя български произход. Малките разминавания в имената на бабата К. – А., не могат да обосноват извод, че става въпрос за различни лица, тъй като всички останали данни съвпадат. Фамилното име от К. е променено на К., след констатиране на техническа грешка в регистъра за гражданското състояние, със съответен акт на компетентния орган на властите на У., поради което също не е налице противоречие.

Представените документи на украински език са официални такива и не бяха оспорени в настоящото съдебно производство от ответника по надлежния ред. Експертно заключение за извършени подправки, на което се позовава ответникът като немотивирано не може да се кредитира, предвид на което заповедта следва да се отмени и преписката да се върна на Председателя на Д. за издаване на исканото удостоверение, тъй като българският произход на заявителката от належащите се по преписката официални документи е доказан. В този смисъл изпратеният сигнал от председателя на Държавната агенция за българите в чужбина до СРП и образуваното досъдебно производство за престъпление по чл.316, пр.1 вр. с чл.308, ал.2, вр. ал.1 не следва да се обсъжда.

Доколкото за произнасянето по заявлението на жалбоподателя не са необходими други доказателства освен тези, с които административният орган разполага, на основание чл.174 във вр. с чл.57, ал.2 и ал.4 АПК, следва да бъде определен 7-дневен срок. На жалбоподателката следва да се присъдят направените разноски в размер на 810 /осемстотин и десет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Б. – гражданка на У. Заповед №О-19186/2016-12-07 на Председателя на Държавната агенция за българите в чужбина /Д./, с която ѝ е отказано издаването на удостоверение за български произход.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавната агенция за българите в чужбина за произнасяне в 7-дневен срок, съобразно изложеното в мотивната част на решението.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: